

Parròquia de Sant Esteve de Granollers

full informatiu 900 - 3er diumenge d'Advent - 15 de desembre de 1996

"Senyor:

Cada dia que ens doneu, quan surt el sol, ens infon confiança i alegria. Així mateix, avui la resplandor de les tres flames que encenem ens omplen d'alegria perquè ens fan pensar en la salut la llibertat i en aquella llum, la vostra, que mai no es pon.

Guardeu-nos, Senyor, de tota ombra de mal. Feu-nos capaços de viure contents, sempre contents perquè Vós sou aprop. Que mai no sufoquem el vostre Esperit d'Amor.

Que tota l'Església aplaní el camí per la vostra vinguda. Que es prepari i s'adorni joiosa com la núvia s'engalana per al seu espòs.

Veniu, Senyor Jesús!

(Pregària per a resar quan encenem el tercer ciri de la corona d'Advent)

COM S'ENGALANA LA NÚVIA

És impensable que la trobada de la núvia amb el seu espòs no vingui precedida de l'esforç de disposar el seu ànim i tota la seva persona per a acollir el qui s'estima de la millor de les maneres.

Seria impensable que el poble cristià visqui l'Advent litúrgic i el de la mateixa vida sense consciència de vigília, sense aquella actitud diligent que precedeix els grans esdeveniments.

Rentar-se, endreçar, adornar, engalantar són signe d'estima, obsequi joios i complex que cadascú tributa segons les seves possibilitats i el seu estil.

L'Església, esposa de Crist, segons ens diu l'Apòstol, es disposa per al seu espòs, el Senyor. Per l'Advent la comunitat cristiana remarca de forma litúrgica aquesta actitud de fons que li correspon tenir tot l'any. L'Advent ens convida a aplanar els camins del Senyor. Visquem-lo plegats, joiosament: Vet aquí un mitjà sacramental comunitari:

DIMARTS, dia 17 a DOS QUARTS DE DEU DE LA NIT:

CELEBRACIÓ COMUNITÀRIA DEL SAGRAMENT DE LA RECONCILIACIÓ

Preparem plegats la festa!

DIMECRES FESTA DE SANTA ESPERANÇA

A vuit dies de Nadal, celebrem la festa de la Mare de Déu de l'Esperança. La capella de Sta. Esperança s'obrirà a mig matí per a la veneració dels fidels.

A LES DOTZE es celebrarà la Missa. Hi convidem especialment les mares que esperen un fill. Pregarem també pel veïnat.

A DOS QUARTS DE NOU DEL VESPRE s'acabarà el temps de visites i pregàries amb el CÀNTIC A MARIA, MARE DE DÉU.

Preguem a tots els catequistes, els animadors de grups i associacions que animin tothom a visitar la capella demà i a pregar a Sta. Maria per una bona preparació del Nadal cristià.

PREGUEM ELS UNS PELS ALTRES

Intencions de pregària per a la Missa: DISSABTE, dia 14 a les 20.30: Josep Mª Blanquer. DIUMENGE, 7.30: Miquel Noguera. 11: aniversaris Ignacio Sayans, Antoni Guinart. 12: família Comas Castells. 20: Ramon Ribas, DILLUNS, 7.30: Mercè Nonell. 9: Leovigildo Otaegui. 20: pels difunts de la setmana. DIMARTS, 7.30: Antoni Garcia Company. 9: Francesc & Carme. 20: Teresa Riera Mogas. DIMECRES, festa de Santa Esperança: 7.30: Emília Margenat d'Artigas. 9: Enric i Esperança Puchades. 12: a la capella de Sta. Esperança: pel veïnat i les mares que esperen. 20: Andreu Rosell, anivers. DIJOUS, 7,30: Emília Margenat d'Artigas. 9: Francesc & Carme. 20: esposos Salvi & Rosa. DIVENDRES, 7.30: Emília Margenat d'Artigas. 9: esposos Francesc i Emília. 20: Esteve i Maria Diumaró. DISSABTE, 7.30: Martí Pedragosa. 9: Josep Cola. 20.30: Vicenç Vallbona.

Preguem pels nostres germans difunts: Antonio Núñez López, de 72 anys, que morí el dia 9. Déu l'hagi perdonat. Demà Dilluns a les vuit del vespre celebrarem a Missa pels difunts de la setmana i en memòria de Bartolomé Grima, Joaquin Corbinos, Antoni Guinart i Soler, Maria Pineda i Espargaró, Joan i Montserrat Alfonso i Carme Sampé, en l'aniversari de la seva mort.

SOBRE LA COL·LECTA DE LA MISSA DEL GALL

Des de fa molts anys, de forma espontània la nostra parròquia ha fet en la nit entranyable de Nadal una col·lecta per a auxiliar els necessitats. Enguany, tots tenim al pensament el drama de l'Àfrica central. Segurament que ens passarà aquesta vegada el mateix que va passar en la guerra de l'antiga Jugoeslàvia: es va haver d'esperar molt per poder organitzar les campanyes de solidaritat (recorrem "Granollers per Bòsnia") per la dificultat objectiva per crear un passadís d'ajuda efectiva. I quan ens vàrem poder moure, les víctimes ja es comptaven per milers. Però val més tard, que mai.

Tan bon punt Caritas internacional pugui garantir una campanya de solidaritat per l'Àfrica central, la convocarem però no podrà ser la de la nit de Nadal perquè encara no coneixem l'instrument eficaç d'ajuda.

COL·LECTA DE CARITAS DIOCESANA: DIUMENGE QUE VE

"Amb la teva ofrena pots fer que altres persones visquin dignament". Aquesta és la llegenda del cartell que anuncia la campanya de Nadal de Caritas Diocesana i que farem a tots els llocs de culte diumenge que ve.

DEGOTERS

La llevantada de dissabte va tornar a posar de manifest que els nostres terrats dels laterals de l'església no estan suficientment protegits. El que podem fer ara no impedirà que altres temporals d'aigua i vent ens donin problemes. Sort que hem fet la teulada nova! Per aquesta part no hi ha hagut cap entrada d'aigua.

ja som
3.800
de
[IIIIIIII]

QUINZE ENTITATS COL·LABOREN EN LA CAMPANYA DELS 5.000

Amb una aportació de 100.000,- pta. la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, "La Caixa" és l'entitat que fa quinze que col·labora en la campanya de reposició de la teulada de St. Esteve. Moltes gràcies.

Aquests han estat els donatius de la setmana passada a la memòria de M.V. de J.R.M. i de R.R.: 2.000,- cadascú, D.C.: 5.000,- A.C.: 10.000,- J.F.: 15.000,- família M.M. 25.000,- J.M.M.P.: 25.000,- família P.A.: 25.000,- en ocasió del Bateig: 38.000,- E.N.: 50.000,- i F.P.: 50.000,-

Agraïm l'esforç de famílies, col·lectius i entitats que en nou mesos han situat la campanya en el 76.2% del valor del pressupost inicial. La parròquia correspon oferint a tothom que vingui a aixoplugar sota aquest sostre renovat **un altre Nadal!**

FULL NOU-CENTS * FULL NOU-CENTS * FULL NOU-CENTS * FULL

Per remarcar que aquesta humil publicació de la parròquia avui arriba a l'exemplar NOU-CENTS, tal com suggeria el full del 10.11.96, publiquem a continuació les col·laboracions que ens han arribat. Moltes gràcies a tots els pacients lectors del full i moltes més als que s'han pres la molèstia de ser-ne redactors.

MÉS FERMS QUE MAI!

La nostra Parròquia hauria d'actuar com a un projecte global enfront al Granollers d'avui i anar més a la una, tots plegats. Caldria que seguís una metodologia d'actuació més rigurosa, una manera de fer que s'impliqués fortament amb el món on vivim i amb les injustes situacions que tan quotidianament es viuen. Això vol dir escollir una opció que es veïés reflectida en totes les accions que es fessin, fins arribar a assolir una actitud solidària, en tots els nivells d'actuació que tenim a la Parròquia, i que aquests responguessin a una manera de viure i de concebre la vida que fossin alternatives reals a una realitat social i consumista que no convenç.

Intentar definir una pedagogia de la solidaritat és tasca difícil. Sovint practiquem el donatiu que ens tranquil·litza la consciència, però quan la solidaritat cal aplicar-la amb el veí, amb un company immigrant... tenim por i surten aquells sentiments d'egoisme i desconfiança. Si entenguéssim que de món només n'hi ha un i que és el mateix per a tothom, ens adonariem, finalment, del nostre elevat grau d'insolidaritat.

Caldria treballar més amb la formació, perquè SER CRISTIANS no serveixi per a dir-nos tant «Què macos som! ; Què bé que ho fem!» i ens quedem tan amples. Cal facilitar en la societat un canvi d'actituds i comportaments respecte als problemes econòmics, socials i culturals existents entre les nacions, pobles, barris,... tot ajudant als més marginats i sensibilitzant els més poderosos. Cal fer present el Regne de Déu entre tots d'ells i cal que els cristians hi siguem, MÉS FERMS QUE MAI!!

Francesc Reverter, *educador social.*

APROFITEM LES LLIÇONS DE LA HISTÒRIA

Donant una ullada als papers del treball històric que tinc començat, em vingué a la memòria el gran fet providencial i de fe que m'ha semblat descobrir en la recerca històrica.

Potser el lector ja ho sap, però recordem-ho: La magnífica església gòtica es començà en uns dels pitjors temps de la història catalana. "Lo mal any primer" que diu algun comentarista. Anys de pestes, sequeres, males collites, mortaldats després de gran fam. I més encara. Continuaren terratrèmols, la guerra civil entre Joan II i la Generalitat, i per refinar, la dels remences, i fatal pel Vallès i sobretot per Granollers.

Doncs, bé. En aquest temps, en aquest segle, és construït de soca-rel, tota una església gòtica per sobre la romànica, que després es desmantellaria. I amb el fet que ens hauria de causar admiració, sense parar la vida litúrgica parroquial.

Tal com ja apunto abans, fou obra de la divina Providència i la fe dels nostres avantpassats. Però no deixa de ser una gran proesa humana. Avui, aquests pensaments potser podrien ajudar a remuntar la moral de cara a la campanya cinc mil de cinc mil i de tots els altres projectes materials i espirituals que com a cristians ens correspon tirar endavant.

Pere Collell

LA NOSTRA PARRÒQUIA

La riquesa de l'Església, humanament parlant, és la diversitat dels seus fills. Cada parròquia, com a Església local, manté i fa present aquesta complexitat de fidels que en la quotidianitat laical fan present l'amor del Pare per Jesucrist arreu del poble, de la ciutat, de la comarca.

Sant Esteve, tot i ser una parròquia "de centre" pel què fa a la ubicació, aplega aquesta diversitat de persones i de maneres de viure la fe i de testimoniar-la. Avui, més que mai, a la nostra parròquia ens sembla que li cal ser mare amant i compromesa en fer presents en la seva pastoral (estructura, objectius, celebracions, serveis...) els testimonis que facin abastables a tots els seus fills i filles aquestes diferents maneres de viure el compromís cristià en una sola comunitat.

Si es té present la diversitat i se l'estima i se la coordina i se la promociona, la comunitat arribarà molt més enllà en el seu compromís enmig del món, enfortint-se mútuament, reconeguent-se en cadascuna de les seves manifestacions de caritat, d'evangelització, de testimoniatge, de compromís social... Si ens contemplem els uns als altres amb l'admiració i l'interès que ha de despertar el que desconeixem de l'altre i del seu compromís, si mútuament ens deixéssim evangelitzar i convertir en les actituds més profundes de respecte i de comunió malgrat totes les diferències, Sant Esteve i cadascun dels seus fidels creixeríem "ens fariem grans, avançant en enteniment i tenint el favor de Déu i dels homes" (Lc 2:52) a semblança de Jesús.

Des de la perspectiva de formar part d'un moviment evangelitzador nascut i arrelat al mateix àmbit social que les nostres parròquies-pobles, comarques... que en la seva definició d'identitat mostra la voluntat de treballar en lligam estret amb aquelles, manifestem el nostre desig i el compromís de fer-nos presents sempre que calgui en les tasques que se'ns encomanin o que creiem que ens podem oferir, demanen que la comunitat tota visqui en el desig i el gest de la renovació esperançada del compromís laical; animem als nostres pastors a confiar en el poble de Déu senzill però fidel, a motivar-lo i a formar-lo per tal d'abastar la corresponsabilitat que tant vam celebrar quan el Vaticà II i el nostre Concili Tarraconense s'hi refermaren.

Perquè tot això sigui a major glòria de Déu, no oblidem que la pregària i la celebració joiosa del misteri de la nostra salvació són indispensables.

Teresa Garrell i Maribel Pou,
del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalaunya,
a Sant Esteve de Granollers.

LES CRIDES DE JESÚS

* -Jesús va cridar la gent i els seus deixebles i els digué "Qui vulgui venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi (Mc 8:34-36)

¿Estic disposat a posar la meua vida al servei dels pobres, la justícia i la fraternitat, acceptant amb joia les dificultats i sofriments que sovint comporten?

* -Jesús digué: "Quan el Fill de l'home vindrà ple de glòria, triarà la gent els uns dels altres i dirà: Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veurem" (Mt 25, 31a, 32b, 34-36).

L'examen final de la nostra vida serà sobre com hem estimat aquells que més amor necessiten, i en els quals es reflecteix el rostre adolorit de Jesús. ¿Què faig per aquells que no tenen el necessari per menjar i per vestir, aquí i a qualsevol lloc del món? ¿Com tracto els que han hagut de deixar la seva terra i viuen enmig nostre com a immigrants? ¿Visito els que estan malalts i els qui necessiten consol i companyia? ¿Estimo i desitjo el bé dels que estan a la presó sigui pel motiu que sigui, i dels delinqüents que poden acabar anant-hi?

Aquestes "Crides de Jesús" tretes del llibre: "Exàmens de consciència del Centre de Pastoral litúrgica les publica el full a suggeriment del grup de Quart Món.